

๑๖.ธรรมะ

วันเวลาจะผ่านไปเนิ่นนานเพียงใด..

"ถ้าหากเรามีศีล มีธรรมจริงๆ ทั้งกาย ทั้งจิตของเราแล้ว เราจะต้องอยู่ที่ไหนมันก็สบาย มันมีความสงบ มันมีความระงับ"

"คนจะบรรลุธรรมะ จะได้เห็นธรรมะ ต้องรู้จักว่า ธรรมะ อยู่ตรงไหนเสียก่อนธรรมะที่แท้จริงอยู่ที่ไหน อยู่ที่นี้ อยู่ที่กาย อยู่ที่ใจนี้ ให้เอาใจนี้ พิจารณากายนี้ เป็นหลักของการพิจารณา"

"ความทุกจริงๆ จะไม่มีถ้าเราเห็นจริง แต่เราเห็นทุกๆ ไม่จริงมันจึงมีทุกๆจริงโดยสมมุติถ้าเป็นวิมุติแล้วไม่มีทุกๆ ฉะนั้น ไม่ควรยึดมั่น ถือมั่น ถ้าใครยึดอยู่ที่ทุกๆไม่สิ้น"

"ในความสงบนั้น สุขก็ไม่มี ทุกๆก็ไม่มีตามเป็นจริงแล้ว เล็กสิ่งทั้งสองอย่างนี้ ก็เป็นความสงบ"

การปฏิบัติ คือ การฝึกใจตนเอง การตามใจตนเองไม่ใช่แนวทางของพระพุทธเจ้า ถ้าปฏิบัติตามความคิดเห็นของเราเอง เราจะไม่มีวันรู้แจ้งว่า อันใดผิด อันใดถูก ไม่มีวันรู้ใจตนเอง ไม่มีวันรู้จักตนเอง

"การละบาป เป็นสิ่งสำคัญมากกว่าการทำบุญ ถ้าทำบาปแลกบุญจะขาดทุนเรื่อยไป"

"ใจจะสงบได้ ก็เพราะความเห็นที่ถูกต้อง"

"ธรรมดาจิตนั้นนะ มันมีเวลาขยับและขี้เกียจถ้าทำเพียรด้วยสัจจะ เราต้องทำเรื่อยทั้งที่ขี้เกียจ ทำจิตให้จิตรู้อยู่ การรู้ภายใน การฉลาดภายในจิตจะเป็นอย่างนี้การทำทุกวัน บางทีสงบ บางทีไม่สงบ เป็นอนิจจัง"

"เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในจิตใจของเราแล้ว จะมองไปที่ไหน จะมีแต่ธรรมะทั้งนั้นเห็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ตลอดเวลา"

ปราชญ์ทั้งหลายท่านบอกว่า "คำพูดอันใด วาจาอันใด ที่ปราศจากอนิจจังแล้ว คำพูดนั้นไม่ใช่คำพูดของนักปราชญ์ เป็นคำพูดที่โง่ เป็นคำพูดที่หลง เป็นคำพูดที่ไม่รู้จักว่าทุกๆจะเกิดตรงนั้น"

"จงหาความดีจากคนที่เลว จงหาความเลวจากคนที่ดี" "ถึงแม้มันจะคิด ก็ให้มันคิด คิดอยู่กับปัญญา อย่าคิดด้วยความโง่"

"กฏูแจะ 4 ดอก"

- รู้ เฉพาะหน้า
- เห็น ตามเป็นจริง
- เป็น ตามนั้น
- อยู่ อย่างสม่ำเสมอ

"กิเลสทั้งหลายก็เปรียบเหมือนน้ำ จิตของผู้ประพฤติปฏิบัติก็คือใบบัวถูกกันอยู่ไม่หนีไปไหน แต่ว่าไม่ซึมซาบเข้าไป จิตของพระโยคาวจรเจ้า ผู้ปฏิบัติก็เหมือนกันไม่หนีไปไหนอยู่นั้นแหละ ความดีมารู้ ความชั่วมารู้ ความสุขมารู้ ความทุกข์มารู้ ความชอบมารู้ ความไม่ชอบมารู้"

(คัดลอกจากหนังสือ : สอนธรรม)

ดูสายบัวบอกกลิ่นดินของธारा

ดูจรรยาบอกกลิ่นदारของคนใต้

โง่หรือฉลาดฟังพูดก็เข้าใจ

ดินดีเลว โจนดูพืชเอ๋ย

ชีวิตนี้เปรียบด้วย

แสงเทียน

เกิดดับกลับวนเวียน

อย่างนี้

หมุนตั้งล้อเกวียน

ไม่หยุด อยู่นา

ใครเล่าจักช่วยชี้

หักล้อกงกำ

เจ้าเกิดมาก็มาแต่ตัวเปล่า

ใยแมวมาหลง โกรธมีโทษใหญ่

จะโลกเมางอไปไหน

ไม่เห็นใครเอาไปได้เมื่อเขาตาย

แต่งกายภายนอกนั้น

ตามมี เกิดพอ

ใจแต่งให้มันดี

ยิ่งล้ำ

ยึดศีลธรรมทวี

พูนเพิ่ม

ชีพนี้มีธรรมคำ

รอดพ้นทุกข์เข็ญ

งามผิวพรรณนอกนั้น

ผ่านวัย

งามอยู่ไม่เท่าไร

เปลี่ยนได้

งามในเพราะมีใจ

ยึดศีล สัตย์แส

งามอยู่ด้วยธรรมไซ้

แก่แล้วยังงาม

วัวควายตายเหลือไว้เพียงเขาหนึ่ง

ช้างตายยังเหลืองาเป็นศักดิ์ศรี

คนเราตายเหลือไว้แต่ชีวิต

บรรดามีประดับไว้ใน

เรื่องคนอื่นช่างเขาเราอย่ายุ่ง

เราจงมุ่งเรื่องของเราให้เต็มที

ปฏิบัติชอบทั้งกายจิตวจี

กรรมฐานมีเราทำประจำกาล

คนด้อยกว่าเรานี้มีมากเหลือ

คนเขาเหนือกว่าเราก็มีถม

อย่าเยอหยิ่งมัวหลงมทรณะง

อย่าหลงชมว่าตัวเด่นจะเป็นภัย

คนพูดมากปากพล่อยไม่ได้เรื่อง

ชอบคุยเชื่องวางโตทำโอหัง

เหมือนอึ่งอ่างตัวพองร้องเสียงดัง

ย่อมมีหวังเคราะห์ร้ายตายเปล่าเอ๋ย....

รวมข้อคิดและคำสอนธรรมะจากหลวงพ่อบุชชา สุภัทโท หรือจะเรียกว่า ประโยคทองที่ตรึงใจก็ย่อมได้ครับ ส่วนใหญ่จะมาจากทางศาสนาโปรดลูกศิษย์ลูกหา และญาติโยมในวาระโอกาสต่างๆ ซึ่งล้วนแต่ให้ข้อคิดอันเป็นประโยชน์ไม่เคยล้าสมัยเลยแม้